

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – היתרים – תמליל

תיק מספר 2017/701.01

ראש פינה 7, רוממה

מספר הוועדה : 47

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ה' באב תשפ"ה (30.07.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 09:46

שעות סיום הוועדה : 20:05

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת R ג ו M ים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מיטל, את רוצה להציג לנו את התיק?

מיטל שקולניק:

2017,

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, רגע, שנייה, אם חיים בא אז אפשר, אתה לא רוצה לעשות עכשיו?

חיים כהן:

לא, הוא ביקש שלא.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז קדימה, מיטל.

מיטל שקולניק:

2017/701.01,

אליעזר ראוכברגר:

השארתי פתוח כי עשינו את צוות ו'.

מיטל שקולניק:

מדובר על הרחבה של מבנה,

יהודה פרוידינגר:

זה שוטף?

מיטל שקולניק:

לא, זה מתנגדים.

חיים כהן:

אני רוצה הרי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בוא. קדימה.

מיטל שקולניק:

הרחבת מבנה של תלמוד תורה של איתרי, מדובר בתוספת, בהרחבה, ממ"מ, כיתה בכל קומה, שיפוץ מבנה קיים ותוספת מדרגות לשימוש, להפוך את הגג לשימושי. מדובר על תוספת אגב של (לא ברור) חמש קומות. נכון להיום קיים מבנה בן ארבע קומות שמשמש את הת"ת. השמשת הגג כחצר. יש, נספח התנועה תואם, הת"ת פטור מבחינת חניה כי מדובר בת"ת. הבקשה פורסמה ולאחר פרסום ישנם 15 מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

היא הקריאה את זה אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

היא הקריאה את זה אפילו. כן.

מיטל שקולניק:

הפרסום, היה פרסום, אחרי פרסום, אתם איתי?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מיטל שקולניק:

אחרי פרסום הוגשו 15 התנגדויות. עיקרי ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

מיטל שקולניק:

15. בלי עין הרע.

אריאל גולן:

מה זה, תלמוד תורה?

מיטל שקולניק:

עיקרי ההתנגדויות היו, הבנייה תחשיך את הדירות, תסתיר להם את הנוף, תעשה רעש.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מיטל שקולניק:

מבחינתנו, התשובות שלנו, שאנחנו קיבלנו לעניין הזה, שהבינוי נדרש לצורך בסיסי למיגון המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

מה, הבינוי? ששש, ישראל.

מיטל שקולניק:

כן, מוסיפים שם ממ"מים, גם. נותנים מענה למיגון במבנה החדש, בתוספת אגף. כיום לא קיים פתרון מיגון. קו בניין 4 מטר לכיוון מגרשי המגורים נשמר, לא מתוכננים חלונות לכיוון השכנים.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני רואה שהיה פה תכנית בינוי. הם בונים בהתאם לתכנית הבינוי?

מיטל שקולניק:

הם בונים, תכנית הבינוי לא קבעה שטחים. תכנית בינוי שמספרה 46,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא מדבר על שטחים, אני מדבר עכשיו על,

מיטל שקולניק:

כן, היא אושרה בוועדה וזה תואם.

אליעזר ראוכברגר:

על האפיון. תואם תכנית בינוי?

מיטל שקולניק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו דנים גם בתכנית בינוי כעת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

מיטל שקולניק:

זהו. להכניס אותם? מה שכן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

מיטל שקולניק:

התכנית לא, אני לא מצליחה להעלות את התכנית. לא מצליחה להעלות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תכניסי אותם.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) גם שוטף?

מיטל שקולניק:

לא, עשינו כבר שוטף.

אריאל גולן:

103 גם פתוח. 103.

דוברת לא מזוהה:

כן, זה הכרעה.

אריאל גולן:

לא, לא, לא, לגבי ההקלה, תוספת קומה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, ישי שלמה נמצא? ישי שלמה? לא נמצא. מיטל, תקריאי את ההתנגדות שלו בבקשה.

מיטל שקולניק:

רגע, אני אכנס דרך המערכת כי זה לא הוציא לי את הפירוט של ה-

דובר לא מזוהה:

זה גם לוקח לו זמן, (לא ברור) קבצים כבדים.

מיטל שקולניק:

מה?

דובר לא מזוהה:

זה לוקח זמן,

מיטל שקולניק:

לא, אבל הוא רוצה שאני אקריא את ההתנגדות ואני לא רוצה.

ישראל קלרמן:

של מי, של ישי?

מיטל שקולניק:

של ישי, כן.

ישראל קלרמן:

את לא יודעת את זה בעל פה?

מיטל שקולניק:

בטח, למדתי את זה, יש לי פה, תראי, זה הדף שיצא בלי הפירוט.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיטל שקולניק:

יש לך את זה?

ישראל קלרמן:

אז תעבור הלאה, בינתיים אין לה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, יש עוד, בינתיים אין לך אז נעבור למתנגד הבא.

מיטל שקולניק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הירש אסתר. גם לא נמצאת. את שלה יש לך?

מיטל שקולניק:

רגע. כן, תכנון המבנה יחסום את כיווני האור והאוויר שלנו כאשר ישנם עוד כיוונים שאפשר לבצע את הבנייה בלי לפגוע בשכנים הקיימים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. מה המרחק של הבינוי?

מיטל שקולניק:

לפי קו הבניין שנקבע, 3 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה המרחק של המתנגדת?

מיטל שקולניק:

רגע, שניה, אני אגיד לך.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מיטל שקולניק:

דקה, דקה.

אליעזר ראוכברגר:

מקיר לקיר, מבינוי לבינוי.

דובר לא מזוהה:

סליחה, יש לנו תמונה, אפשר להראות לך.

מיטל שקולניק:

רגע, רגע, אני אפתח את ה-GIS, תגידו לי איפה אתם ממוקמים.

נלי צדוק:

יש פה את ההתנגדות שלו.

מיטל שקולניק:

של מי?

נלי צדוק:

הראשון.

מיטל שקולניק:

של ישי? אז אצלי אין את זה. איפה הדירה ממוקמת? יש פה את ה-GIS, מישו יכול להגיד לי איפה הדירה ממוקמת?

שמואל שטרית:

זה הבניין הקרוב לכיכר, הארוך הזה.

מיטל שקולניק:

איפה? אתה יכול להראות פה, יש לך פה, פה.

יהודה פרוידינגר:

פה, פה.

שמואל שטרית:

איזה דירה זה, איזה מספר דירה? פה זה המבנה, איזה דירה זה?

מיטל שקולניק:

שניה אני אגיד לך, של אסתר. של הירש.

שמואל שטרית:

הירש?

מיטל שקולניק:

אסתר הירש. כן.

שמואל שטרית:

הירש זה בכניסה ב', פה.

יואל שבת:

תודה.

שמואל שטרית:

זה כניסה ב'.

יואל שבת:

אני רוצה (לא ברור) מנקודה אחרת, שלא יהיה.

יהודה פרוידניגר:

מה, זה בניין אחד, כל הארוך הזה?

מיטל שקולניק:

זה,

שמואל שטרית:

זה בניין רכבת של שיכונים.

מיטל שקולניק:

רכבת, ועושים שם תוספת של אגף, כאילו, תוספת לת"ת.

אריאל גולן:

איפה הבנייה המוצעת? איפה?

שמואל שטרית:

זה הבניין.

אריאל גולן:

וכמה מרחק יהיה?

שמואל שטרית:

מה שאני יודע, 7 מטר מהמרפסות.

מיטל שקולניק:

מהמרפסות, מקו הבניין.

אריאל גולן:

יש חלונות לכיוון? מיטל, אמרת שאין חלונות, נכון?

מיטל שקולניק:

אין חלונות, הם לא תכננו חלונות.

אריאל גולן:

אז מה מפריע לך?

שמואל שטרית:

מה מפריע? ש-, קודם כל אין לנו בעיה שהם יבנו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, רגע, סליחה, סליחה, עוד לא הגיע התור שלך.

שמואל שטרית:

אה,

אליעזר ראוכברגר:

יורם שמעיה. גם לא נמצא.

שרה רוזנבלט:

הוא היה פה והוא הלך.

אליעזר ראוכברגר:

הלך הלך, לבריאות שיהיה לו.

מיטל שקולניק:

אז אני אקריא את של ישי.

אליעזר ראובברגר:

כן, תקריאי את של שמעיה.

מיטל שקולניק:

לא, לפני כן, הראשון היה לנו, ישי שלמה.

אליעזר ראובברגר:

אה, ישי שלמה, כן,

מיטל שקולניק:

כן.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן.

מיטל שקולניק:

מבקש להגיש התנגדות להיתר בגין עומס וצפיפות ברחוב מעבר לתקן, דבר שיפגע קשות בבטיחות הולכי הרגל ואיכות החיים של התושבים. מדובר ברחוב קטן של כ-250 מטר אשר ברובו הוא גינה ציבורית. ביום קיימים כיום ארבעה תלמודי תורה ושלושה גני ילדים, מצוקה ברחוב של הולכי רגל קשה. אין רצף מדרכות, אין חניות מסודרות, אנשים חונים על מדרכות בלית ברירה. ילדים ואימהות עם עגלות הולכים במרכז הכביש, אפילו משאיות נכנסות מדי פעם לרחוב בשל מכירה שבועית שכונתית. החיים ברחוב מאד קשים ובלתי נסבלים, וסכנה של ממש להולכי רגל ובמיוחד לאוכלוסייה בעלת צרכים מיוחדים שיש לה מוסד לימודי ברחוב, והילדים הלומדים במוסדות אלו אף לא מודעים לסכנות ברחוב שמעל הגדר (לא ברור) הסביר הקיים ברחובות המסודרים. מבקש להורות על צמצום היתר הבנייה ולא לאשר כלל בנייה נוספת לגובה, ולא להוסיף על מספר התושבים, ועל אי מתן אישור לכניסת כלי רכב לרחוב מלבד לתושבי דיירי הרחוב ושדרוג מדרכות הרחוב וכביש של הולכי רגל. כמו כן בעיות תברואה קשות בשל מספר הנפשות הרבות ברחוב, פחי אשפה אינם מספיקים, בכל יום ניתן לראות את הצהרונים זורקים אוכל ליד פחי האשפה מעומס, וחתולים וחולדות מגיעים לפחי האשפה (לא ברור) ברחוב. תשתיות ביוב במקום לא שודרגו ב-40 השנה האחרונות ולא יוכלו לתת מענה לצמיחה חדשה במספר הנפשות למ"ר.

אליעזר ראובברגר:

טוב. שמעיה גם לא נמצא, תקריאי, יורם שמעיה.

מיטל שקולניק:

רגע, נראה אם יש לי אותו. כן. לאחר ביצוע התכנית, על פי הבקשה ייחסמו עוד יותר האור והאוויר בדירה שרשומה על שם אמי. כיום אימי נמצאת בבית אבות ואח שלי מתגורר בה. בנוסף, הרעש וההמולה מתלמידי הישיבה אשר גבולות המבנה שלה יתקרבו בצורה משמעותית לחזית האחורית של בניין מספר 12 יחדרו ביתר שאת לחדרי השינה הממוקמים בדירה בחלק הפונה לישיבה ולא יהיה שום טווח ביטחון שינחית אותו, לא יודעת מה הוא מתכוון, דבר זה יפגע ממש באיכות החיים בדירה של אימי ויוריד את ערך הדירה כמו גם הסיבה דלעיל.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. ארזואן ברכה רחל? בבקשה, גברת.

רחל ברכה ארזואן:

אני גרה ממש מול הקרוואן של התלמוד תורה, ממש מול הקרוואן. וצמוד לי, 6 מטר, 8 מטר לידי. זאת אומרת, הקיר יחסום לי את כל האוויר ואת כל הראייה. אנחנו גרים למטה, ממש למטה. זאת אומרת, זה לא למעלה, זה לא קומת כניסה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה למטה, קומת קרקע?

רחל ברכה ארזואן:

קומת קרקע אבל קרקע, בתוך, הבעיה שהוא שוקע, הוא לא למעלה, הוא שקוע. למטה. אז תבין עכשיו שאני צריכה לקבל, אין אוויר, אין שמש בכלל ואין כלום. זהו, אני טמונה שם, פשוט ככה. רואים? זה מפריע לי מאוד, אי אפשר, אני אצטרך, לא יודעת מה לעשות, כאילו, זה גם מאוד צמוד אליי, זה קרוב, מאוד מאוד קרוב, זה לא רחוק, זה קרוב מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. כרמיאל דב?

שמואל שטרית:

לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נמצא. בבקשה, מיטל, תקריאי את ההתנגדות שלו.

מיטל שקולניק:

מתקרב מדי לבניין, מחשיך, חסימת אוויר ורעש גדול.

אליעזר ראוכברגר:

פולק ישראל.

שמואל שטרית:

לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נמצא.

מיטל שקולניק:

התקרבות מדי, מחשיך, חסימת אוויר, הפרעות רעש.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) נפתלי.

שמואל שטרית:

לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נמצא.

אורית רז:

היות והם רוצים לבנות ולהגיע ל-7 מטר מקו בניין ואני לא מסכים בשום אופן לקרבה כזו לבניין, זה מוריד מאיכות החיים וגורם לנזק ראייה לשכנים, וכן שזה מוסד חינוכי (לא ברור) ומוריד ממחיר הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא צירף איזושהו חוות דעת על ירידת ערך?

אריאל גולן:

מה, הוא לא ידע שיש שם שטח חום?

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא צירף.

מיטל שקולניק:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. שטרית שמואל. בבקשה, אדוני.

שמואל שטרית:

אני קודם כל אציג את עצמי. אני וועד בית של הבניין, גם במינהל הקהילתי. אנחנו לא, אין לנו שום התנגדות שיהיה פה, המוסד יגדיל את עצמו או משהו כזה, או יעלה לגובה. כל הבעיה שלנו, אני רק אסביר, השטח שנמצא פה הוא גורם שאחר כך בעתיד, כי אנחנו עובדים על פינוי בינוי, אז אנחנו לא נוכל לעשות פה הצרחת שטחים עם השטח הזה. אז אנחנו כרגע היינו כמעט לפני חתימת חוזים בפינוי בינוי, בגלל איזה תקלה החלפנו חברה, אז כרגע אם אנחנו, אם יהיה אישור על השטח הזה זה תוקע את כל תהליך הפינוי בינוי במקום הזה.

אריאל גולן:

למה?

שמואל שטרית:

למה זה תוקע? כי יש פה 28 מטר בניין. אם אנחנו רוצים לעשות בניין לגובה, צריך שטח בניין יותר גבוה ויוצא פה שהתועלת שיהיה לבניין הזה שיבנו, המוסד לימודים, התועלת תהיה, לנו יהיה הפסד יותר מהתועלת שלהם, כי אין בעיה שיבנו להם, אפשר לבנות פה, נגיד היזם שלנו יכול לבנות להם איפה שהם ירצו בעתיד, כי יעשו הצרחת שטחים, אבל כרגע אם יבנו פה הוא יתקע את התכנית שלנו. 28 מטר רוחב בניין, אי אפשר להרים הרבה לגובה, אנחנו נהיה חייבים הצרחת שטחים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה מבין שתכנית פינוי בינוי עתידית,

שמואל שטרית:

לא, לא עתידית, אנחנו סגרנו כבר חוזה,

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה לא עתידית. אנחנו מבחינתנו פה לא נפתח שום הליך בתוך העירייה, אין לזה משמעות.

שמואל שטרית:

זה נכון, אז לכן,

אליעזר ראוכברגר:

גם כשאתה תגיע לעירייה,

שמואל שטרית:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עד שאתה תממש את זה זה בין שש לשמונה שנים.

שמואל שטרית:

אוקי, אז לכן אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל השאלה היא עכשיו האם בתקופה הזאתי שגם עוד לא הגעת לעירייה וגם אחרי שתגיע לעירייה זה בין שש לשמונה שנים, כן? אין פחות מזה עד שאתה גומר את התב"ע ועד שאתה מוציא את ההיתרים וכולי ועד שאתה עולה על הקרקע, הורס, מוצא דירות לכל הדיירים. כמה דיירים יש?

שמואל שטרית:

79.

אליעזר ראוכברגר:

79. יפה. אז לכן אני אומר, בוא, בסוף השאלה אם באיזון שבין הצורך שלכם לבין הצורך של הילדים, לבין המחסור בכיתות לימוד, זה בסך הכל מבנה ציבור, זה תלמוד תורה, זה לא הנאה שלך, של ראובן או הנאה של שמעון.

שמואל שטרית:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו ציבורי. ברור שאני אתן לך לענות, אני לא אומר את זה סתם. באיזון הזה, אז אם היית אומר, תשמע, אני עולה על הקרקע לפינוי בינוי, טרקטור בעוד שנה, אה, אני יכול להבין. אבל גם אתה מסכים איתי שזה סיפור של עוד שנים רבות, השאלה אם זה מצדיק בינתיים לא להרחיב מבנה ציבורי.

שמואל שטרית:

נכון. אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

מבנה תלמוד תורה שיש בו מחסור.

שמואל שטרית:

נכון. אני בעד שיבנו מוסד לימודים, אבל מה שקורה פה, שתי הקומות למעלה שייך למוסד אחר, לימודי השם. הם אמורים לעזוב בקרוב לרמת שלמה, היה הצעה של לפני שנה שהמוסד הזה (לא ברור) שהם יעברו לרחוב תובל, הם לא הסכימו. הם אמורים לפנות פה, שתי קומות אמורים להתפנות. כבר יכלו לפנות אותם לפני שנה. אז השטח, ברגע שמפנים את שתי הקומות האלה המוסד יקבל עוד נפח. עכשיו, עכשיו כרגע, מה שאני מדבר, על הקפאה של הדבר. לא לבטל את זה, לא הזה, אלא להקפיא כרגע את התכנית לתקופה נגיד של שנה, ולראות, אם אנחנו נתקדם אם אנחנו נתקדם עם הפינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל גם אם נתקדם זה עוד שש, שמונה שנים.

אריאל גולן:

כן, אבל,

שמואל שטרית:

לא, אבל ברגע שאנחנו חותמים (לא ברור) אחוז חוזר,

אריאל גולן:

הרב שטרית, אני שואל אותך שאלה, אתה אמרת רוצה פינוי בינוי. מי אמר שהעירייה תסכים לתת לך שטחים, שטחים שלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

להצריח שטחים,

שמואל שטרית:

ישבנו,

יהודה פרוידינגר:

כן.

אריאל גולן:

כדי שתוכל לבנות?

יהודה פרוידינגר:

אתה מדבר על חילופי שטחים, מי אמר שיאשרו לך?

אריאל גולן:

מישהו הבטיח לך?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שיהיה לך חתימות? לא יודע.

שמואל שטרית:

לא, מהנדס העיר מתי שישבו איתו בהתחלה כן הוא נתן את האישור.

אריאל גולן:

הוא נתן אישור?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מהנדס העיר זה לא חזות הכל.

אריאל גולן:

יש וועדה, יש,

שמואל שטרית:

נכון, אז אנחנו מבקשים אולי להקפיא את,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך וועדה פה, יש לך וועדה מחוזית. בוא, בסוף אתה צריך לעבור מסלול.

שמואל שטרית:

נכון, אבל אם זה יסגור, מאה אחוז בטוח אתה סוגר לנו את התהליך, יש מאה אחוז ויש ספק, יש וודאי, אז אולי כדאי עדיף להקפיא כרגע לשנה לחכות לנו ולראות איך אנחנו מתקדמים.

אליעזר ראוכברגר:

שומע. בואו נשקול את זה בדיון הפנימי. יוסף דהן.

שמואל שטרית:

לא, לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נמצא. אורית, תקריאי את ההתנגדות שלו.

מיטל שקולניק:

מיטל.

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן אין פה משהו תוספת, לא צריך.

מיטל שקולניק:

אנו מתנגדים לבנייה משום שהיא מאחורי הבית שלנו, חוסם לנו כיווני אוויר, זה ממש צמוד לבית ככה שלא יהיה פרטיות. אנו דיירים מבוגרים שלא יכולים, לא יכולים לעמוד בכלוך וברעש שיהיה לנו בתוך הבית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. רבקה פלאי?

שמואל שטרית:

לא נמצאת.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נמצאת. תקריאי את ההתנגדות שלה.

רחל ברכה ארזואן:

סליחה, אני רוצה להוסיף עוד משהו, סליחה שאני אומרת באמצע.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רחל ברכה ארזואן:

בעלי נכה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רחל ברכה ארזואן:

בעלי נכה.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

רחל ברכה ארזואן:

יש לו נכות, 70 ומשהו אחוז. אין לי מקום אחר לגור,

אליעזר ראוכברגר:

אין לך?

רחל ברכה ארזואן:

זה המקום שלי, אני לא יכולה ללכת לאף מקום אחר. שיהיה ברור, אני רוצה את הדירה שלי איך שהיא עכשיו, שלא יהיה שום בנייה. אני מצטערת להגיד את זה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

רחל ברכה ארזואן:

להתחשב בנו, זה לא פיר. בואו תיכנסו לבית שלי, תראו איפה אני נמצאת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. של רבקה, תקריאי את ההתנגדות.

מיטל שקולניק:

הבנייה לצד הבניין מזיקה לנו בחסימת אור, אוויר, נצמדת למרפסות הבית ותוסיף רעש והטרדה. יש לי טענות נוספות שייטענו בהופעתי בפני הוועדה. לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. היימן משה? בבקשה אדוני.

משה היימן:

קודם כל אני, שלום. אני מתגורר ממש מול המבנה, זאת אומרת, אם בונים אותי הופכים את הדירה שלי, קומה ראשונה, הופכים את הדירה שלי למרתף. עכשיו, אני רוצה להשתמש בדברים שנאמרו פה קודם בקשר לפינוי בינוי על עוד שש או שמונה שנים. אז גם החיידר הזה, הוצאתי מהאתר של העירייה, יש לו 116 תלמידים היום. שכונת רוממה היא שכונה מזדקנת, מבחינת ליטאים היא שכונה מזדקנת ממש. שלושה חיידרים שבשכונה, יש תלמוד תורה שקיבל בניין, יש לו 16 ילדים בכיתה, הוא הולך להיסגר. גם החיידר הזה, המקסימום שהוא יביא, הוא יביא עוד 34, ועוד 34 ילדים, יגיעו ל-200 ילדים, 250 ילדים, עוד שנתיים הם מקבלים שתי קומות, עוד שנתיים הם מקבלים עוד שתי קומות, למה צריך לאשר להם כשהורסים לנו את הדירות? לא אומר, רוצים לבנות? שיבנו במקום אחר, כיוון אחר, אבל למה להרוס לנו את הדירות?

אריאל גולן:

אתה אומר שאין צורך בתלמודי תורה, להרחיב אותם ברוממה?

משה היימן:

ליטאים? תברר כמה ילדים יש. הנה, 116, אני מביא (לא ברור) של העירייה,

אריאל גולן:

(לא ברור) מוזר.

משה היימן:

(לא ברור) של העירייה לא משקר, 116 תלמידים. חיידר, זאת אומרת יש להם כבר, שתי קומות יש להם היום פלוס מנ"דים, אתה רוצה לבטל את המנ"דים, תבטל את המנ"דים. יש להם שתי קומות, ויקבלו עוד שתי קומות, אתה מדבר איתי שש שמונה שנים, אתה לא מתייחס לטענה כי עוד, גם הם צריכים את זה רק עוד שמונה שנים.

יהודה פרוידינגר:

מקסימום יעבירו את זה לאוכלוסייה החדשה שיהיה להם שם.

משה היימן:

מה זה? איזה אוכלוסייה חדשה?

אריאל גולן:

אולי (לא ברור) לתלמוד תורה ספרדי.

משה היימן:

בסדר, אבל אתה נותן את זה לבן אדם פרטי, אתה לא נותן את זה, אתה נותן את זה למוסד, אתה לא נותן את זה ל (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

יעבירו את זה,

משה היימן:

אחר כך העירייה נותנת למישהו כשהוא יהיה במידת הצורך שלו, למה אני צריך לאשר אם אין צורך?

מיטל שקולניק:

המנ"דים שהורסים אותם שיש שם, והמבנה אמור לתת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, עוד משהו?

מיטל שקולניק:

רק שיהיה ברור.

דובר לא מזוהה:

אין שם פתרון מיגון.

מיטל שקולניק:

אין פתרון מיגון שם, גם במבנה הישן אין פתרון מיגון.

דובר לא מזוהה:

יש מקלט למטה.

משה היימן:

עכשיו עוד דבר,

דובר לא מזוהה:

בקומה למטה.

משה היימן:

מסתמכים כאן על איזה היתר משנת 84', שנת 84'. גם אנחנו בסופו של דבר קיבלנו שטח בנייה מהעירייה, כן? ואושר, שוב, לא משהו שלא היה, משהו שקיים היום. מתקרבים אלינו, בלי לציין את זה, זה לא מצוין שאנחנו בנינו מעבר לזה, התב"ע הזו היא תב"ע של 84', 41 שנה, יש אנשים שלא נולדו כאן מאז, ואתה נותן להם להתקרב אלינו מבלי להתייחס לזה שבעצם אנחנו קיבלנו תכנית הרחבה והרחבנו לכיוון הזה. נכון, אנחנו קיבלנו, שיקבלו, אין לנו צרות עין שיקבלו, יש הרבה שטחים מסביב שיכולים לקבל (לא ברור) מהשטח. אם תסתכלו על ה-84 הזה, יש שמה כמה דונמים לבנות. שיבנו בשטחים האלה, למה לבנות לכיוון בניין?

יהודה פרוידינגר:

לאיפה אתה רוצה שיבנו?

דוברת לא מזוהה:

ימין ושמאל, יש להם מלא שטח.

משה היימן:

ימין, שמאל, שלושה, יש להם ארבעה כיוונים לבנות, זה בניין שיכול ל (לא ברור) לארבעה כיוונים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. תודה.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) הוא הורס את כל ה-,

משה היימן:

אבל גם לנו זה הורס. להתחשב במה שבן אדם מפסיד לעומת מה שבן אדם מרוויח. שוב,

(מדברים ביחד)

רחל ברכה ארזואן:

הגובה זה לוקח את כל השמש.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. דוד ויהודית רייכר?

דובר לא מזוהה:

לא נמצאים.

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצאים. תקריאי את ההתנגדות אם יש להם משהו להוסיף, אם זה אותו דבר אין צורך.

מיטל שקולניק:

היות ומדובר במבנה חינוכי שחלונות הכיתות פונים לחדרי הבית. כשירחיבו על חשבון החצר הם יתקרבו לחלונות הבית והרחבת המבנה תפגע בפרטיות. הוספת קומות תחסום את השמש, זה כבר מה שאמרו. הוסיפו גם עכשיו לוחות סולאריים על הגג שמסתירים לנו את השמש, דבר שמאד משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. קלוש חיה?

שמואל שטרית:

לא נמצאת.

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצאת.

מיטל שקולניק:

תכנון הבנייה יחסום את כל כיווני האוויר והאור, ישנם כיוונים אחרים לבנות אשר לא מזיקים לשכנים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיטל שקולניק:

שפיגל יש. גם לא נמצא?

אליעזר ראוכברגר:

שפיגל?

מיטל שקולניק:

גם שפיגל לא נמצא, אז אני אקריא.

אליעזר ראוכברגר:

שפיגל, משפחת שפיגל.

מיטל שקולניק:

רעש, קרבה ועוד פרטים שיועלו בוועדה בעת מסירת ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

זהו. מי משיב?

דובר לא מזוהה:

מה איתנו?

שרה רוזנבלט:

מה איתנו?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה איתכם?

יוסף רוזנבלט:

רוזנבלט.

שרה רוזנבלט:

אנחנו גם,

יוסף רוזנבלט:

רוזנבלט.

דובר לא מזוהה:

רוזנבלט.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי פה רוזנבלט. רוצים להגיד דבר, אבל אין לי פה. הגשתם התנגדות?

יוסף רוזנבלט:

וודאי.

שרה רוזנבלט:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

אז תגידו. אני לא רואה את זה פה במערכת אבל בסדר.

שרה רוזנבלט:

הנה, יש,

דוברת לא מזוהה:

תסתכלי אם יש רוזנבלט.

שרה רוזנבלט:

תסתכלי.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך רוזנבלט?

שרה רוזנבלט:

אפילו הראית לי את התמונה.

אריאל גולן:

יש להם מה להוסיף? זה השאלה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך משהו להוסיף או אותו דבר?

שרה רוזנבלט:

הרבה יש לי מה להוסיף,

יוסף רוזנבלט:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

שרה רוזנבלט:

גם להראות.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוסף רוזנבלט:

הנה, תראי לו.

שרה רוזנבלט:

בבקשה. זה המבנה, זה המרפסת שלי, אתם רואים משמאל (לא ברור)? אלה הסורגים. עכשיו, המבנה הזה הולך ממש להיכנס לי כמה מטר לתוך המרפסת. ממש, עכשיו ככה, הבית שלנו זה רכבת. יש שני כיווני אוויר. עכשיו זה הכיוון שחוסמים לי, נשאר (לא ברור) כיוון אחד, כל הבית שלי חושך. ניתן לראות, זה רכבת, כל הדירות, (לא ברור) אין חלונות. אז זאת אומרת שאני נשארת עם חלון אחד (לא ברור), לא אוויר, לא אור,

אריאל גולן:

לא שומעים, רגע, את מדברת איתו, אנחנו לא שומעים.

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שאין חלונות,

שרה רוזנבלט:

הנה, אפשר לראות.

אליעזר ראוכברגר:

יישאר חלון אחד, רעש, התקרבות, רעש, אוויר.

שרה רוזנבלט:

(לא ברור) המבנה שהולך לגבוה, הקיר ייכנס לי פשוט לתוך המרפסת.

אריאל גולן:

כמה המרחק?

שרה רוזנבלט:

מרחק,

אריאל גולן:

זה 7 מטר הבנתי.

שרה רוזנבלט:

לא, איזה 7 מטר. (לא ברור) כמו מפה לאישה שיושבת פה, מהצד. זה נורמלי? עכשיו ככה, כל הדירה היא, רגע, הדירות שלנו של כולם הם מסדרונות. יש רק בצד הזה חלון בצד הזה. עכשיו, חוסמים לי את הצד הזה, מה נשאר? נשארתי עם חלון אחד. אין שום אור.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גברת, תודה. מי משיב, משיבה?

דוברת לא מזוהה:

אבל לא הכניסו את הזה שלי.

אליעזר ראוכברגר:

יש מישהו שרוצה להשיב להתנגדויות? מה, אתה עושה לי פנטומימה?

דובר לא מזוהה:

לא, אני אשיב, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם אתה רוצה להשיב תגיד אני ותציג את שמך ותשיב.

צבי לנר:

טוב, צבי לנר, אני ממשרד האדריכלים שהגשנו את התכנית בשביל,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, קדימה.

דובר לא מזוהה:

אני רוצה לשאול שאלה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר, אז נתנו להם לדבר.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לא, זה אמי, תשאיר לאמי, תשאיר לאמי.

אליעזר ראוכברגר:

משרד אדריכלים. הוא אמר שהוא ממשרד אדריכלים.

דובר לא מזוהה:

שהוא ממשרד?

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה.

צבי לנר:

קדימה. אז ככה, המבנה שאמור להיבנות הוא בכל, בכל קומה יש לנו שם כיתת ממ"ד ועוד כיתה, גרם מדרגות שעולה עד הגג למעלה. התרחקנו 4 מטרים, על אף שבממ"ד היה לנו צד כן לבוא ולהתקרב ויש אפשרות, התרחקנו מהשכנים כמה שיכולנו. מבחינת המיקום, זה המיקום היחיד שאפשרי היות ואנחנו במקרה הזה לא צריכים בשביל להיכנס לכיתות, בשביל להיכנס לקומה לפרוץ כיתות ולהפסיד כיתות, אז מבחינת תכנון התכנון הכי יעיל בצורה הזאת. אנחנו מביאים גרם מדרגות שנדרש בגלל הבטיחות וזה, זאת אומרת, אין לי שום אפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

כמה קומות אתם בונים?

צבי לנר:

אנחנו מוסיפים בסך הכל ארבע קומות, זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

ארבע קומות.

צבי לנר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

סך הכל, (לא ברור) אפשר גם 12, נכון, אתה צודק.

צבי לנר:

קומת כניסה פלוס ארבע שזה קומה שהיא יציאה לחצר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צבי לנר:

יציאה לחצרות קומה מעל הקיים רק בחלק של הממ"ד והכיתה הנוספת. מבחינת המנ"דים, כל המנ"דים מצוינים להריסה שם. זאת אומרת, אין תוספת כיתות בפועל. התנאים שם היום מאד קשים, המנ"דים, בחורף לא שייך להגיע אליהם, מלא מבוכים בתוך המבנה עצמו, וזה התכנון הכי יעיל שהיה נראה לעשות. בחנו עוד אופציות,

יהודה פרוידינגר:

הם אומרים שאפשר לתכנן מארבע כיוונים של המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

מישהו יכול לענות,

צבי לנר:

אז עניתי על זה. מצד ארבע,

יהודה פרוידינגר:

מכל הכיוונים זה לפרוץ כיתה?

צבי לנר:

זה לפרוץ כיתה, אתה מפסיד כיתה, בגלל שהכיתות הן לאורך. ברגע ש-,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך זכות תגובה.

יהודה פרוידינגר:

וארבע קומות אתה בונה ונשאר אותו מספר כיתות? כמה כיתות (לא ברור) ?

צבי לנר:

כן, אבל אנחנו הורסים למטה, הורסים את המנ"דים. יש מלא. שבע כיתות.

מיטל שקולניק:

הנה, יהודה, תראה, הורסים את כל המנ"דים האלה. אתה רואה?

דובר לא מזוהה:

6 מנ"דים, 6 מנ"דים.

מיטל שקולניק:

כל המנ"דים.

דובר לא מזוהה:

זה שש מנ"דים אבל זה מחולק לשתי כיתות.

יהודה פרוידינגר:

זה כאילו 12 כיתות?

אליעזר ראוכברגר:

בעצם אתם לא מוסיפים שום כיתה, אתם רק מחליפים מנ"דים לכיתות בבנייה רגילה?

צבי לנר:

אבל אנחנו נותנים שם ממ"דים. הממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיטל שקולניק:

ממ"מים, ממ"מים.

צבי לנר:

אנחנו נותנים ממ"ד.

מיטל שקולניק:

ממ"ם.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, חוץ מהכיתות,

דובר לא מזוהה:

איפה הממ"מים?

אליעזר ראוכברגר:

שאתם עושים החלפה, אתם מוסיפים ממ"מים.

צבי לנר:

כן, אבל גם היום זה כיתות,

אליעזר ראוכברגר:

כמה ממ"דים?

צבי לנר:

5.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) ממ"ם.

אליעזר ראוכברגר:

5.

צבי לנר:

הכיתות היום לא תקניות. זה לא שזה כיתות, זה בפועל משמש כיתות,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי מה שאתה אומר. אני אומר אבל, אני שאלתי, בעצם אני אגיד אחרת, בא האדון לפני כן, האדון הנכבד, הוא אומר, תשמע, אין פה תוספת של ילדים, יש בסך הכל, כמה הוא אמר, 116? אני לא יודע, לא ספרתי, לא יודע מאיפה הוא יודע, לא משנה כרגע, רגע, שניה, לא משנה אם יש 116 או 150, הוא נקב מספר. עכשיו, אם אתם מוסיפים עוד X כיתות זאת אומרת שיש פה גידול במספר התלמידים. אתה עכשיו בא ואומר, תגיד לי אם אני טועה או שהבנתי נכון,

צבי לנר:

אין תוספת.

אליעזר ראוכברגר:

שאתה בא ואומר, אין תוספת תלמידים אבל גם אין תוספת כיתות, אז ממילא מה שמתאים ל-116 הוא אמר, או 114, לא זוכר כמה הוא אמר, 116, נשאר 116 אבל זה אותם כיתות, רק אנחנו הופכים אותם לתקניות.

צבי לנר:

לתקניות, עם תנאים נורמליים שאפשר,

אליעזר ראובברגר:

ומיגון. אוקי, עכשיו, בסדר. לא, זה אני אומר לאדון שפה שאמר מקודם, היימן, נכון?

משה היימן:

(לא ברור) עוד שתי קומות גם.

אליעזר ראובברגר:

רגע, זה עוד שניה, חכה, זה לא קשור לאדריכל.

משה היימן:

קשור, קשור.

אליעזר ראובברגר:

לא, זה לא קשור לאדריכלות. זה לא קשור לאדריכלות, זה אני צריך לקבל הסבר מחינוך. זה לא אדריכלות, אדריכלות זה תכניות. הוא אומר, אני הורס מנ"דים, ילדים שלומדים במנ"דים או אני לא יודע, פחונים, לא משנה מה, אני מעלה אותם לכיתות תקניות. אז אותם 116 שהיו שם יהיו פה עם אותם מספר כיתות. עכשיו, רגע, עכשיו שתי כיתות,

משה היימן:

(לא ברור) שתי כיתות,

אליעזר ראובברגר:

רגע, עכשיו, שתי קומות שאמורים להתפנות, אתה רוצה לענות?

שמואל כהן:

אני רוצה לענות לגבי התלמידים,

משה היימן:

רגע, אז רק את שמך לפרוטוקול.

שמואל כהן:

שמואל כהן, מינהל חינוך.

אליעזר ראוכברגר:

שמואל כהן, מינהל חינוך. כן.

שמואל כהן:

יש שמה היום חמש כיתות גן של (לא ברור) החיידר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

שמואל כהן:

(לא ברור) יש שמה לפחות 140 ילדים תוספת, זה בגידול, זאת אומרת שהמקום הזה יגדל.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שמואל כהן:

יש שם יותר תלמידים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה היום יש בסך הכל תלמידים?

שמואל כהן:

בסביבות ה-140 בחמש כיתות גן.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שמואל כהן:

יש בהם, כמו שהוא אמר, ביסודי 116, ובגנים עוד בסביבות 140.

אליעזר ראוכברגר:

בגנים?

יהודה פרוידניגר:

בתלמוד תורה 116, בגנים 140.

אליעזר ראוכברגר:

שהגנים זה מה זה, זה מכינה כזאת?

שמואל כהן:

הם מזינים את ה(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מזינים, אוקי.

יהודה פרוידניגר:

לא, גם אם זה זה, אם זה אותו כיתות אז גם הטענה על תוספת רעש ותוספת עומס ותוספת,

אליעזר ראוכברגר:

גם היא לא מחזיקה מעמד, נכון.

יהודה פרוידניגר:

זה אותם אנשים, אותו מספר, אין תוספת

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל החסימת אוויר אור כן.

יהודה פרוידניגר:

חסימת אוויר אור כן, אבל אמרו פה עומס על הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, על תשתיות, על חינוך, כן, כן, נכון.

יהודה פרוידניגר:

אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. עכשיו, מה לגבי השתי קומות שהולך להתפנות שנטען פה עכשיו? אתה מכיר את זה? זה תכנית שלכם? אני לא מאמין שהוא חלם על זה בלילה, הוא בטח,

צבי לנר:

רשום, רשום בסיכום של הוועדה,

שמואל כהן:

הם היו אמורים לצאת שנה שעברה,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שניה, שניה, רגע.

שמואל כהן:

יש תכנית ברמת שלמה,

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי שהוא לא,

שמואל כהן:

יש תכנית ברמת שלמה של ה-, (לא ברור) אני לא יודע מה (לא ברור), כרגע זה עוד לא, לא מוסכם עד הסוף. יש תכנית לבית ספר שמה,

אליעזר ראובברגר:

תכנית עתידית?

שמואל כהן:

לעבור לרמת שלמה, שזה בבנייה עכשיו, באמצע בנייה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

שמואל כהן:

(לא ברור) אם העירייה תרצה,

אליעזר ראובברגר:

יש לך צפי מתי זה אמור להסתיים?

משה היימן:

בעוד שנתיים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

משה היימן:

כתוב בעוד שנתיים, כתוב (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שנתיים, אוקי.

שמואל כהן:

בערך, אפילו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה שכתוב זה לא (לא ברור) שום דבר,

שמואל כהן:

לא, אפילו,

אליעזר ראוכברגר:

כי יש מלחמה, פתאום שבועיים לא עובדים כלום ועד שחוזרים פועלים ויש עיכובים,

משה היימן:

כן, אבל גם הבנייה תתעכב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר.

משה היימן:

עד שיגמרו את הבנייה כבר לא יצטרכו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

שמואל כהן:

כן, שנתיים, אפילו פחות משנתיים בעזרת השם.

אליעזר ראובברגר:

זה לא משנה, שנה וחצי, שנתיים, שלוש שנים, לא חשוב.

שמואל כהן:

אבל בסוף זה סבב מבנים עירוני שעוד לא החליטו לגביו מי יעבור לאיפה.

יהודה פרוידנינגר:

תשפ"ז כבר תתחילו ברמת שלמה?

אליעזר ראובברגר:

לא, (לא ברור) שנתיים מהיום, אז זה ת"ש או פ"ח או פ"ט.

שמואל כהן:

פ"ח.

יהודה פרוידנינגר:

פ"ח, פ"ח.

אליעזר ראובברגר:

כן, פ"ח. פ"ו פ"ז זה שנתיים. אוקי. אבל הוא אומר, יש לו סבב מבנים, יש עוד צרכים עירוניים,

שמואל כהן:

שלא הוחלט עליהם.

אליעזר ראובברגר:

שלא הוחלט עליהם. אוקי, כן, מה רצית להגיד? סגל, נכון? לא סגל. שטרית, סליחה.

שמואל שטרית:

אני אומר, בעיקרון לפני שנה היה תכנית להעביר את לימודי השם לרחוב תובל. כן היה צפי להעביר, רק היה שמה קצת שהם לא אהבו את המקום אז הם לא עברו, לא בתור שהיה להם בעיה, הם היו צריכים לעבור. עכשיו, דבר שני,

אליעזר ראוכברגר:

ברחוב תובל?

שמואל שטרית:

רחוב תובל.

אליעזר ראוכברגר:

לא מכיר שם בניין.

שמואל שטרית:

הם היו אמורים לעבור שמה, יש שמה איזה בית ספר בנות עכשיו ש-

יהודה פרוידינגר:

רחוב תובל למעלה, יש כל מיני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהמשגב לקשיש, זה רחוב תובל.

יהודה פרוידינגר:

כן, יש את שיח סוד.

שמואל שטרית:

הם היו אמורים לעבור לפני שנה.

ישראל קלרמן:

לא, יש שמה, יש שמה סניף של (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מאחורה יש את בנות הדסה שעכשיו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, ליד בנות הדסה יש חינוך מיוחד. כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, יש שם שיח סוד. בסדר, אבל שיח סוד,

ישראל קלרמן:

לא, לא שיח סוד הגדול, לא שיח סוד, יש שמה משהו של,

שמואל שטרית:

מבני ציבור של בנות עכשיו נראה לי.

יהודה פרוידינגר:

לא, זה באהליאב, באהליאב. יש בית יעקב, יש איזה סוג של בית יעקב.

שמואל שטרית:

יש בית יעקב שמה, אבל,

יהודה פרוידינגר:

יש בית יעקב בתובל, בתובל יש בית יעקב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

ישראל קלרמן:

לא, זה אחרים, זה כבר נהרס.

שמואל שטרית:

לא משנה, הם היו אמורים לפני שנה לעבור בעיקרון, זה היה התכנית. עכשיו סתם ככה, אם הם יבנו במקום אחר, אם הם יבנו במקום אחר, אוקי, אז נגיד כמה כיתות לא יהיו שימושיות, אבל יש להם עוד שתי קומות שהם מקבלים עוד שנתיים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

שמואל שטרית:

אז שיבנו ממ"דים בצד ימין.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר על זה? משרד אדריכלים, נו?

צבי לנר:

לא, מה יעזור שנבנה בצד השני?

אליעזר ראוכברגר:

מה יעזור? שזה לא יהיה בצד שלהם.

צבי לנר:

לא, לי, מה זה ייתן לי? מה, עוד ממ"דים?

אליעזר ראוכברגר:

זה ייתן לך את אותו בינוי, רק בלי להזיק להם.

שמואל שטרית:

(לא ברור) שמה ואת חדר המדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך את אותו בינוי רק בלי להזיק להם.

דובר לא מזוהה:

את אותם כיתות, (לא ברור) ממ"דים.

רחל ברכה ארזואן:

(לא ברור) בלי להזיק לשכנים.

שרה רוזנבלט:

אם היו בונים לך ככה בתוך הפרצוף ויש לך רק שני חלונות בבית,

רחל ברכה ארזואן:

נכון, מה זה הדבר הזה?

שרה רוזנבלט:

היית מסכים לזה?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לצד הזה,

שרה רוזנבלט:

מעניין אותי לדעת. אם כן, אז שיהיה לך (לא ברור),

צבי לנר:

אז זה מה שהסברתי, אנחנו לא נוכל, זה הורס לנו כיתות.

שמואל שטרית:

זה הורס כיתות, אבל (לא ברור),

צבי לנר:

לא, אבל יש גידול. אתה לא יכול להרוס כיתות,

שמואל שטרית:

כן, אבל (לא ברור),

צבי לנר:

זה לא משנה, אבל אני לא יכול להרוס כיתה ולקחת אותה כמסדרון.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, הבנו, הבנו את העניין. תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה, תודה רבה לכולם. תודה. תודה רבה לכולם, ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה. כל הבינוי, מיטל, זה על שטח חוס, נכון? טוב, שמענו פה את ההתנגדויות, כל ההתנגדויות זה על אוויר, חסימת אור, רעש, קרבה, דברים כאלו. מדובר פה על בנייה בשטח חוס, מדובר פה בכיתות תקניות שמחליפות ממ"דים וכמובן מיגון וגרם מדרגות, שזה דבר סביר. הנושא של ה-, סליחה, אדון, אדון? אפשר לשתות גם בחוץ, תודה רבה. לפי מה שאני הבנתי מעורך הבקשה או ממשרד האדריכלים של הבקשה שערכו את הבקשה, אין מקום יותר טוב מאשר המיקום הזה, כי בכל מיקום אחר הם צריכים להרוס כיתות, ולהרוס כיתות המשמעות, לצמצם את מספר הכיתות במבנה ולהתחיל את הכל מחדש ולהרכיב כיתות מחדש, ובסך הכל מה שאנחנו רוצים פה זה לטייב לתלמידים, הם לומדים היום במנ"דים, בכיתות לא תקניות, רוצים שילמדו כמו כל ילד במדינת ישראל שמגיע לו כיתה תקנית וכיסא ושולחן בצורה מסודרת. לכן אני חושב, והכל על שטח חוס, אני חוזר עוד פעם על שאלה, מיטל, שיהיה ברור. לכן אני חושב שדין ההתנגדויות להידחות, אין לנו פה הרבה ברירות.

אריאל גולן:

(לא ברור) שאין חלונות לכיוון.

אליעזר ראוכברגר:

גם אין חלונות לכיוון. בואו, אנחנו בתוך שטח מבונה, יש שם כבר היום רעש. כמו שאמר יהודה גם באמצע הדיון, אותם ילדים, אותו מספר, ואם יתווספו עוד עשרה זה לא משמעותי. זה לא שמתווסף עוד מאות בגלל הכיתות הנוספות כי זה אותם כיתות שמחליף כיתות שהיום במנ"דים. הלוואי וכל בתי הספר וכל תלמודי התורה וכל החיידרים וכל הבתי יעקב,

יהודה פרוידינגר:

כל המנ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

כולם, כל המנ"דים ייעלמו ויהיו כיתות תקניות.

יהודה פרוידינגר:

אולי נעשה תנאי בהיתר לשבור את המנ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי. לא, לא בהיתר, בטופס אכלוס.

יהודה פרוידינגר:

בטופס אכלוס, כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אי אפשר בהיתר.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, בטופס אכלוס.

אליעזר ראוכברגר:

זה כן, תנאי לטופס אכלוס זה הריסת המנ"דים, פינוי המנ"דים, הריסה, (לא ברור) מה שאתם רוצים, העיקר שלא יהיו שם, שיעופו משם.

יהודה פרוידינגר:

ומה עם הבקשה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

וכמובן הנושא של ה-,

מיטל שקולניק:

זה חלק מההיתר גם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיטל שקולניק:

הם מסומנים להריסה, זה חלק מההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

מסומנים להריסה, בסדר, אבל שגם,

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק הסימון, שגם יהיה ביצוע.

עמנואל זלטס:

הביצוע.

יהודה פרוידינגר:

תנאי לאכלוס.

מיטל שקולניק:

רשמתי, רשמתי,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

מיטל שקולניק:

שתנאי לטופס,

אליעזר ראוכברגר:

והשאר זה גם מיגון, מיגון,

יהודה פרוידינגר:

מה עם הבקשה לחכות?

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצים שיהיה מיגון לבית ספר?

יהודה פרוידינגר:

מה עם הבקשה לחכות שנה, שאולי יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

לפינוי בינוי? לא, בוא,

יהודה פרוידינגר:

צריך להתייחס לזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא. אם היה משהו (לא ברור) מתקדם,

יהודה פרוידינגר:

יש להם הבטחה של יואל אבן.

אליעזר ראוכברגר:

אם היה פינוי בינוי, משהו שקורם עור וגידים היה אפשר להתייחס לזה למרות שזה גם שנים, והוא הודה בזה שזה בין שש לשמונה שנים. אנחנו יודעים הרי, אנחנו בתוך העיר חיים, יש פה עשרות תכניות של פינוי בינוי, אף אחד לא נגמר בתוך שנה, אין חיה כזאתי. כולם זה שנים רבות, בין חמש-שש לשבע-שמונה.

יהודה פרוידינגר:

הוא אמר לחכות שנה שהם יגישו בקשה, עם החילופי שטחים.

אליעזר ראוכברגר:

ובינתיים הילדים, ובינתיים הילדים,

יהודה פרוידינגר:

עם החילופי שטחים.

אליעזר ראוכברגר:

ימשיכו ללמוד במניינים, נו באמת.

מיטל שקולניק:

כשירוד עליהם גשם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ומה, ואם בסוף לא, סתם בזבזנו שנה? לא הוגן.

יהודה פרוידינגר:

יואל אבן הבטיח להם.

אריאל גולן:

לא הבטיח להם,

אליעזר ראוכברגר:

לא הוגן לילדים, לא הוגן לתלמוד תורה, לא הוגן להורים של הילדים האלה, עם כל הכבוד.

יהודה פרוידינגר:

לא, גם הביטחון והבטיחות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון, הביטחון, הבטיחות,

יהודה פרוידינגר:

הצפיפות גם. המניינים לא כיתות תקניות.

אליעזר ראוכברגר:

ילד שלומד בכיתה תקנית אז יש לו שלושה, יש לו מרחב, הוא יכול ללמוד יותר טוב, הוא יכול להתפתח יותר טוב. כן.

אריאל גולן:

גם לגבי מספר התלמידים, אולי אם יהיה בניין נורמלי אז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לגבי מספר התלמידים גם כן, זה 116 ועוד 140. הוא מנה רק את ה-116, לא את ה-140.

מיטל שקולניק:

הוא אמר רק את הת"ת בלי גני הילדים.

יהודה פרוידינגר:

140 זה הגנים.

אליעזר ראוכברגר:

הגנים, נכון.

אריאל גולן:

אני אומר, יכול להיות שיהיה להם כיתות נורמליות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

יהיה להם יותר רישום.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, רוצים שיהיה כיתות נורמליות.

אריאל גולן:

אולי יהיה יותר רישום.

אליעזר ראוכברגר:

לכן דין ההתנגדויות להידחות ולאשר את הבקשה. רק תגידי לי מה קורה עם נושא חניה.

יהודה פרוידינגר:

יכול להיות שכשיהיה כיתות נורמליות,

מיטל שקולניק:

הם פטורים, זה ת"ת.

יהודה פרוידינגר:

יותר הורים ישלחו.

אליעזר ראוכברגר:

גם יכול להיות. מה?

מיטל שקולניק:

זה ת"ת, הם פטורים.

אליעזר ראוכברגר:

פטורים. אוקי, מאה אחוז, טוב.

יהודה פרוידינגר:

אבל חניית נכים וזה יש?

מיטל שקולניק:

כן, בטח, מפרצים, הכל.

יהודה פרוידינגר:

מפרץ הסעות, הכל, הורדות?

מיטל שקולניק:

הכל יש.

סיום הדיון